

Í RÆTTINUM

BAÐ LØGREGLUNA SKRUBBA AV

Tá lögreglan kom fyri at handtaka sonin, stillaði maðurin seg millum lögregluna og sonin og bað lögregluna sleppa sær av síni ogn

Danjal av Rana

Ein maður varð í dag dømdur fyri at hava órógvað lögregluna í arbeiði hennara. Dómarin gav honum 50 dagar treytaða fongsulsrevsing, umframt samfelagstænastu í 60 tímar. Maðurin skal eisini rinda sakarmálskostnaðin.

Tað var í samband við handtøkuna av soninum, at maðurin órógvaði lögregluna.

Í oktobur í fjør varð lögreglan boðsend, tí ein bilførari lá og koyrði ørt. Illgruni var um, at hann var ávirkaður av rúsdrekka. Tá lögreglan biður bilføraran steðga, koyrir hann tó undan. Ferðin gongur gjøgnum bygdir og endar á einum uppdyrkingarvegi nærindis einum stalli, sum familja bilførarans eigur. Bilførarin fer úr bilinum og lögreglan ger seg til reiðar at handtaka mannin.

Nú kemur tó vend í. Út úr fjósinum kemur ein maður rennandi, algoystur, í øðini um tað, sum gongur fyri seg.

– Eg var bangin fyri, at teir fóru at koyra tvørtur gjøgnum portrið, greiddi maðurin frá. Sum frá liður gerst tað lögregluni greitt, at maðurin, sum kom rennandi úr fjósinum er pápi bilføraran.

Annar lögreglumaðurin má nú taka sær av uppøsta pápanum, hin roynir at halda eyga við soninum, meðan teir bíða eftir at fleiri lögglufólk skulu koma teimum til hjálpar.

– Hvat billa tit tykkum inn, tit hava einki at gera her, sleppið tykkum vekk, sigur maðurin, og stillar seg millum lögregluna og sonin, og noktar löggluni at handtaka sonin.

Hótti við byrsu

Meðan teir so standa, tekur sonurin eina byrsu fram og hóttir lögglumenninar við henni. Maðurin hevur fyrr

í vikuni hótt onnur fólk við byrsuni, og nú vendir hann henni móti löggluni. Annar lögglumaðurin loypir tó til og fær stýrt byrsuni burtur frá fólki. Bilførarin, lögglumenninir og pápin standa so og togast um byrsuna, áðrenn tað eydnast löggluni at fáa fatur á byrsuni.

Lögglumenninir søgdu í rættinum, at maðurin var sera uppøstur og noktaði at flyta seg, hóast hann var biðin. Hann rópti fleir ferðir eftir löggluni, og sjálvt tá støðan gjørdist verri, og bilførarin tók byrsuna fram, vildi pápin ikki lata löggluna gera sítt arbeiði.

Lögglumenninir førdu í rættinum fram, at um pápin ikki hevði órógvað teir í arbeiði sínum, høvdu teir havt tamarhald á støðuni, áðrenn maðurin fekk fatur á byrsuni. Tað var órógvanið hjá pápanum, sum gav soninum møguleikan at fáa hendur á byrsuni, vildi ákær-

in vera við.

Sonurin varð handtikin og varðhaldsfongslaður í fyra vikur eftir hendingina. Tað málið er enn ikki komið fyri rættin.

Tók kvørkratak á ungan mann

Ákærði varð eisini ákærdur fyri harðskap í tveimum førum og blygnaðarskemd í einum føri. Tað var eftir eina veitslu, at tað kom til hornatøkur millum mannin og ein vinmann hjá soninum. Daman hjá soninum hevði verið heima hjá soninum, men hevði nú boðsent fólku at koma eftir sær. Hetta líkaði eftir øllum at døma ákærða illa. Unga kvinnan greiddi í rættinum frá, at hon kendi seg ótrygga, tá hon var einsamøll við ákærða, og tí bað hon fólk koma eftir sær. Hon greiddi frá, at ákærði var fullur og óður og gekk runt í húsinum og skeldaði. Gentan stongdi seg inni á

vesinum og ringdi eftir hjálpar.

Tá vinmenninir koma á gátt, gevur ákærði teimum greið boð um at sleppa sær út, uttan gentuna. Ungi maðurin og ákærði fóru til hendurs, sum endaði við at ákærði sat oman á unga manninum og tók um kvørkrarnar á honum. Ein annar vinmaður kemur tó til og fær skumpa ákærða av unga manninum.

Tá er tað, at ákærði, sambært ákærrættinum, tekur í gentuna og blakar hana eftir gólvinum. Hetta er hin ákæran um harðskap. Her er tó óvist, júst hvat er farið fram. Eingi vitni hava sæð mannin tveita gentuna, meðan hon sjálf er ivasom um, hvørt maðurin gjørdi tað við vilja, ella kom undir seg, so at hon datt.

Mussaði unga kvinnu

Maðurin var eisini ákærdur fyri blygnaðarskemd móti ungu kvinnuni. Sjálvur vildi hann vera við, at hann hevði

hjálp gentuni til songar. Hann var komin heim eftir eina veitslu, og tá sótu sonurin, dótturin, gentan og onnur vinfólk og drukku. Sonurin hevði fingið ov nógv, so ákærði fekk hann at sova, áðrenn hann skuldi hjálpa ungu gentuni og dótturini í song. Hann sigur, at hann mussaði dótturini á kjálkan og segði góða nátt.

Gentan fortaldi tó eina aðra søgu. Sambært henni lá hon og svav á kamarinum hjá soninum, tá ákærði kemur heim, fullur og óður. Hon fór tí undan honum og legði seg á kamarið hjá dótturini. Tá sigur hon, at hann fylgdi eftir henni og roynði at mussa hana triggjar ferðir á kjálkan, áðrenn hann lyfti dýnuna og ætlaði at leggja seg hjá henni.

Ákærin bað um fongsulsrevsing í minst 60 dagar. Hon vísti á, at ungi maðurin hevði fingið merkir um hálsin eftir kvørkratakið og at

gentan eisini fekk ein skaða í økslina. Harumframt hevði hann heilt greitt órógvað löggluna, hóast hann var biðin um at fara burtur. Eisini metti ákærði, at søgan hjá gentuni, um at hann hevði ætlað at mussa hana, var sonn. Hon vísti eisini á, at maðurin í 2007 fekk ein treytaðan dóm fyri harðskap.

Noktaði seg sekan

Maðurin noktaði seg sekan í øllum ákærunum. Verjin legði dent á, at talan var um ein pápa, sum var bangin um sonin, og tí vildi verja hann. Hann førði ferð eftir ferð fram, at hann ikki vardi gerðir sonarins, men at hann einans vildi hjálpa soninum, og øtaðist yvir nógvu ferðina, sum lögglan hevði elt sonin eftir uppdyrkingarvegnum. Verjin vildi vera við, at harðskapsmálini høvdu lítlan og ongan týðning, tí løstirnir vóru smáir, og at enda metti verjin, at talan var um eitt muss á kjálkan, og tað kann ikki geva stórvegis revsing. Verjin vildi tí í mesta lagi hoyra talan um ein treytaðan dóm.

Dómarin fann mannin sekan í trimum av teimum fyra ákærunum. Hann metti, at tað var prógvað, at maðurin hevði forðað löggluni at útinna sítt arbeiði, hóast hann varð biðin um at flyta seg.

Ákærði er eisini funnin sekur í ákæruni um harðskap móti unga manninum, meðan hann er frikendur fyri harðskap móti gentuni.

Maðurin er eisini funnin sekur í ákæruni um blygnaðarskemd. Dómarin segði í sínum viðmerkingum, at hóast ein kossur á kinnið kanska ikki beinleiðis er umfatað av lógini um blygnaðarskemd, so vóru umstøðurnar av slíkum slag, at talan er um blygnaðarskemd. Gentan greiddi eisini frá, at hon kendi seg ómetaliga illa við av hesum.